

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1910"

Személy

Hely

Szerző

Cím A polgármester tapasztalatai

Forrás: Pesti napló

Bp.

FŐVÁROS.

A polgármester tapasztalatai.

A tegnapi közgyűlésen, heves és szenvedelmes vita után, a bizottsági tagok izgatott lármájában váratlanul ezt jelentette ki a polgármester:

— Csak azok az inkompatibilitások veszedelmesek, amelyeket nem foghat meg a törvény. Így tapasztalták ezt például Amerikában, de igazolja ezt az én rövid idejű tapasztalatom is...

Az őszinteség lendületével csendültek bele ezek a szavak a zajba s a zsvajt mintha elvágta volna, egyszerre csönd támadt és a meglepetés eltitkolhatatlan érzései ültek ki az arcokra. Abból a székéből, Budapest polgármesteri székéből úgy hangzottak ezek a szavak, mint egy keserű vallomás, amelyet előre tudtunk valamennyien, de mégis szorongással lestük azokat a pillanatok, amelyekben valaki szavakba kényszeríti a sejtelmeinket. S bár tudtunk, láttunk és éreztünk sok mindent, most mégis meglepett, megdöbbenett és megijesztett bennünket ez a vallomás, mert arról a helyről nem a hatáskeresés, nem a népszerűség hajhászása váltotta ki ezeket a szavakat, hanem a felgyülemlett indulat, amely így csapott rá azokra, akik igazságok mögé bujva akarták kiforgatni az igazságokat.

A vallomás elhangzott s talán úgy volt a legiobb, hogy a polgármester nem számításból, nem valami enuciált program megkezdése-képpen, hanem a vita hevességében panaszkolta el nekünk, Budapest polgárságának, hogy az ő rövid idejű tapasztalatai már sokat tudnak az igazi inkompatibilitásokról. A polgármester őszinte volt, amikor panaszkodott s ezt az őszinteséget, akármennyire fájdalmas és megdöbbenő is valamennyiünkre nézve, örömmel üdvözljük. Az őszinteség talán közelebb fog egymáshoz hozni bennünket, talán jobban meg fogja erősíteni a polgármestert, mint azok a titkos erők, amelyek az elleplezett inkompatibilitásokból fakadnak és jobban meg fog védelmezni bennünket, akik tehetetlenül és védtelenül állunk azok előtt a rejtelmességek előtt, amelyek Budapest közigazgatását dominálják.

Mi tudjuk, hogy kicsodák a polgármester tapasztalatai. A rendszer, amely a régi Budapest hagyományaképpen maradt az új Budapestre, nem tűnt el és itt élnek közöttünk az emberei, akik nem akarnak feledni és az alkotásai, amelyek nem tudnak és nem akarnak mások lenni. A közönség, a főváros polgársága, amely csak nagyon felületesen ismeri a saját városa ügyeit, nem lát mást, mint taktikázásokat, amelyek mind az ő bőrre mennek és nem hall másról, mint tüzletekről, amelyek mind az ő zsebében tesznek kárt. Nem vesz hozzá fáradságot magának, hogy részletesebben érdeklődjék utánuk, de jellemző tünet, hogy vakon elhisz

minden rosszat, minden tisztességtelent, minden becstelent, amit a főváros közigazgatási rendszeréről beszélnek és írnak. A városházán mindeztideig hüvös hallgatás volt a válasz minden gyanúsításra és azok, akik a főváros polgárainak legfontosabb ügyeit intézték, olyan

idegenek voltak hozzánk, mintha sohasem éltek volna közöttünk és mintha nem is lettek volna soha közülünk valók. Ez a hidegség, ez az össze nem tartozás üzleti tőkéje lett néhány embernek, akik kihasználták a polgárság fáradt nemtörődömségét és kesernyés mindenbe való beleenyugvását s odaálltak mi helyettünk és parancsoltak a mi nevünkben. Mennyire igaza van a polgármesternek, amikor haragosan fordul az igazságoskodók felé, akik inkompatibilitást látnak egy városi üzem bizottsági tagságában, vagy országgyűlési képviselőségében és nem szólnak azokról, akik ott ülnek közöttük, olyan üzletekkel a zsebükben, amelyeket a fővárostól kaptak és amelyekért nem tartoznak felelősséggel a köznek.

A polgármester ismeri őket. Az inkompatibilitások, amelyekről nem szól a törvény, de amelyek minden becsületes ember érez a lelkében, ott találkoznak az ő szobájában s legelőször neki kell éreznie azt, hogy a mai rendszer mellett természetesnek látszik az, hogy azok használják ki a fővárost, akiknek szavazatuk van a közgyűlésben. A szavazatoktól függ a polgármester és mindenki, akinek csak valamelyes ha-

tásköre van a városházán s az elleplezett inkompatibilitások megtüréséből exisztencia lett, amelyet rettegve félt és őriz mindenki. A polgárság öntudatos, súlyos erejének kellene megnyilatkozni a közgyűlési szavazatokban, de hol van az a polgárság, amely az érdeklődését, a lelkesedését, az akaratát vinné bele a községi választásokba?

A polgármester nyilatkozott az inkompatibilitásokról s ez a vallomás a főváros polgárságának szólt; annak a polgárságnak, amely minden tisztességtelent elhisz a főváros közigazgatásáról, de a kisujját sem mozdítja meg azért, hogy másképpen legyen. A polgármester megtette az első lépést: néhány szóban több őszinteséget mondott, mint a város közgyűlései esztendőök alatt kiabáló beszédekben. Most a polgárságon a sor megmutatni: vajjon megérett-e az őszinteségekre?